

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความมั่นคงของชาติมีความสำคัญต่อการอยู่รอดของประเทศ เป็นอย่างยิ่ง เพราะความมั่นคงของชาติหมายถึง การดำรงอยู่ของชาติอย่างสงบสุข และปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งภายในและภายนอกประเทศ¹ ดังนั้นประเทศที่มีความระส่ำระสายปราศจากความสงบสุขย่อมจะเรียกได้ว่าเป็นประเทศที่อ่อนในความมั่นคงของชาติ นักวิชาการและคนทั่วไปมักมีความเห็นไม่ตรงกันในการที่จะกล่าวถึงระดับของความมั่นคง หรือการเสริมสร้างความมั่นคง คนจำนวนมากเข้าใจว่าความเข้มแข็งทางทหารแสดงถึงความมั่นคงของชาติ จึงทุ่มเททรัพยากรในการสร้างกำลังรบ ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้ให้ความสำคัญทางการทหาร ดังเช่น ใ้ตั้งกองขบประมาณรายจ่าย เพื่อป้องกันประเทศสูงที่สุดในปี 2521-2522 หรือมีเงินนั้นก็ตั้งกองขบประมาณรายจ่าย เพื่อป้องกันประเทศสูง เป็นอันดับสอง เช่นในปี 2526²

¹อาชีวะศึกษา, กรม, "แนวการบรรยายวิชาปัญหาความมั่นคงของชาติ" เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ: ชาราชการ สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวะศึกษา, หน้า 6. กรุงเทพฯ: ศึกษาธิการ, 2524 (อักษำเนา)

²คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, ดัชนีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526), หน้า 2-56, 2-57.

อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการและนักการทหารบางคน เข้าใจ เรื่องความมั่นคง
 ของชาติที่กว้างไปจากการมองด้านการทหาร เพียงด้านเดียว เช่น ชาญ ลีนาพันธ์
 กล่าวถึงความมั่นคงของชาติว่า หมายถึง การที่ชาติไม่เป็นอันครายใจง่ายเมื่อมีภัยจากใน
 ชาติเอง หรือภัยจากภายนอกประเทศ¹ จรูญ สุภาพ กล่าวถึงความมั่นคง
 ของชาติหมายถึงความพร้อมในทางการ เมือง, การ เศรษฐกิจและการทหาร²

การที่ความ เข้าใจ เรื่องความมั่นคงของชาติแตกต่างกัน และความเห็นที่ว่า
 ชาติจะมีความมั่นคงไฉนนั้นไม่ได้อยู่ที่ความ เข้มแข็งทางทหารประการ เดียว ไฉนแต่วงกว้าง
 ออกไป ประกอบทั้งมีเสถียรภาพชีวิตการณ ีเกี่ยวกับการทุ่ม เทงบประมาทรายจ่ายด้านการ
 ทหารและการปราบปรามคอมมิวนิสต์อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2504³ แต่ก็ยังไม่เป็นที่ทราบว่า
 จะสงบได้ รัฐบาลไทยจึงได้ศึกษา เรื่องความมั่นคงของชาติกันอย่างจริงจังจนสรุปได้ว่า
 ความมั่นคงหมายถึง การที่ประเทศสามารถดำรงอยู่ได้อย่างสงบสุข ปลอดภัยจากการคุก
 คามหรือการรุกรานของศัตรู สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าในระดัที่ เหมาะสม
 ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีรายได้พอสมควรแก่สภาพ ประเทศมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี
 และได้รับการยอมรับนับถือจากนานาประเทศ⁴ จากความหมายดังกล่าวนี้ ความมั่นคง
 ของชาติหมายถึง ความมั่นคงทางการเมืองภายในประเทศ ด้านการต่างประเทศ การ
 เศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันประเทศ หรือการทหารโดยที่แต่ละด้านมีความสัมพันธ์
 กัน กล่าวคือ ถ้าหากด้านใดด้านหนึ่งไม่มั่นคงด้านอื่นก็จะกระทบกระ เทือนด้วย ถ้าจะ

¹ ชาญ ลีนาพันธ์, อุดมการณ์ทางการเมือง (กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์,
 2527), หน้า 107.

² จรูญ สุภาพ, หลักรัฐศาสตร์ภาคพิศดาร: แนวทฤษฎีและประยุกต์ (กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 297.

³ สายหยุด เกิดผล, สมชัย รักษกิจกร, อนาคตของไทย, ยุทธศาสตร์เพื่อ
การดำรงอยู่ของชาติ (กรุงเทพฯ: อำนวยวิทย์การพิมพ์, 2519), หน้า 79.

⁴ ชัยภักดิ์ บุรุษเชษฐ์, ความมั่นคงแห่งชาติ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น,
 2521), หน้า 2.

กล่าวให้ชัดเจน ความมั่นคงของชาติประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. ความมั่นคงทางการเมือง หมายถึง ความมั่นคงทางการเมืองภายในและการเมืองระหว่างประเทศ สิ่งที่แสดงว่าการเมืองภายในมีความมั่นคง ได้แก่ รัฐบาลมีเสถียรภาพ บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความเข้าใจ ศรัทธาและสนับสนุนระบบการปกครองของประเทศ ส่วนสิ่งที่จะแสดงถึงความมั่นคงทางการเมืองระหว่างประเทศนั้น ได้แก่ การที่เราสามารถดำเนินงานทางการทูตใดก็ตามที่เราต้องการ ใ้รับการยอมรับนับถือและมีความสัมพันธ์กับนานาประเทศ

2. ความมั่นคงด้านทหาร หมายถึง การที่ชาติมีกำลังป้องกันประเทศอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ควบคู่กันมีกำลังทหารและกำลังกึ่งทหารที่มีระเบียบวินัย มีประสิทธิภาพในการสู้รบ มีขวัญและกำลังใจดี มีความสามารถในกองทัพ มีพันธมิตรคอยช่วยเหลือในภาวะคับขัน

3. ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การที่ประเทศมีความอยู่ดีกินดี มีรายได้พอควรแก่สภาพ ประเทศมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

4. ความมั่นคงด้านสังคม หมายถึง การที่ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ดี ใ้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึง ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี มีความเสมอภาคในการเข้ารับบริการต่าง ๆ จากรัฐ

ในคานความมั่นคงทางการเมืองภายในประเทศไทยนั้นค่อนข้างล้มลุกคลุกคลานมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการถอดการร้ายคอมมิวนิสต์² จนกระทั่งรัฐบาล

¹ ชัยศักดิ์ บุรุษพิณ, ความมั่นคงแห่งชาติ, หน้า 2-8.

² โรเบิร์ต ทอมป์สัน, ปราบกบฏคอมมิวนิสต์ แปลโดย สปอ. (กรุงเทพฯ: กองการ สปอ., 2519), หน้า 19.

ชุดปัจจุบันได้ประกาศนโยบายการ เมืองนำอาหาร ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523¹ ทำให้มีผู้หลงผิด เข้ามอบตัว เป็นจำนวนมาก การก่อกองร้ายลดลง นอกจากนี้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในและสถาบันจิตวิทยาความมั่นคงได้จัดการฝึกอบรม หรือสัมมนา เพื่อความมั่นคงให้ประชาชนหลายกลุ่มอาชีพ นับได้ว่าทำให้ประชาชนมีความ เข้าใจและมีส่วนในการ เสริมสร้างความมั่นคงทางการ เมืองกันอย่างจริงจัง เพราะการอบรมที่จัดขึ้นทำให้ประชาชนมีความ เข้าใจสถานการณ์รัฐกิจระบบการปกครอง รัฐกิจการใช้สิทธิและหน้าที่ของตน อีกทั้งได้ปลุกความสำนึกทางการ เมืองและความรักชาติด้วย

ความพยายามที่จะสร้างความมั่นคงทาง กาน เศรษฐกิจและสังคมนั้น รัฐบาล ได้เริ่มพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมอย่าง เป็นระบบคือ ได้จัดทำแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. 2504² โดยจัดเป็นแผนละ 5 ปี และได้พัฒนามาเป็นแผนที่ 5 ในปัจจุบัน

ในกานความมั่นคงทางการ ทหารนั้น ดังที่ได้อธิบายมาแล้วครั้งหนึ่งว่ารัฐบาล ไทยได้ให้ความสำคัญสูง ถ้าดูในกานงบประมาณรายจ่ายจะ เห็นว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายกานทหารมาก เป็นอันดับหนึ่ง หรืออันดับสอง³

¹ สำนักนายกรัฐมนตรี, "นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์" คำสั่ง สำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523, กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2523, อ้างถึงใน กรมกิจการพลเรือนทหารบก, แนวคำบรรยายนโยบายที่ 66/2523 และ 66/2525 กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พานิชย์, 2526

² สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ห้า พ.ศ. 2525-2529 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การ เกษตรแห่งประเทศไทย, 2526), หน้า 1.

³ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, ดัชนีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, หน้า 2-56, 2-57.

จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้พยายามทุกวิถีทางที่จะเสริมสร้างความมั่นคงทั้งสี่ด้าน ถ้าจะวิเคราะห์ในค่านงขประมาณรายจ่าย บางปีรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายด้านการทหารสูงสุด (2521-2522) บางปีรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายด้านเศรษฐกิจสูงสุด (2523-2524) แต่บางปีงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาสูงสุด (2526)¹ แสดงว่า การเสริมสร้างความมั่นคงของชาตินั้นนอกจากการเสริมสร้างทางการทหารและการลงทุนทางเศรษฐกิจแล้วรัฐบาลยังได้ทุ่มเทงบประมาณทางการศึกษาอีกด้วย รัฐบาลได้กำหนดจุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 โดยเน้นที่การเสริมสร้างความมั่นคงด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการทหาร ดังรายละเอียดที่ระบุไว้ในความมุ่งหมาย ข้อ 2 ข้อ 4 ข้อ 6 และข้อ 7²

ข้อ 2. ให้มีความเข้าใจและกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศตามวิถีทางประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ข้อ 4. ให้มีความสำนึกในการเป็นคนไทยร่วมกัน และการเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ มีความรักชาติ ตระหนักในความมั่นคงปลอดภัยของชาติ และมีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ

ข้อ 6. ให้มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ข้อ 7. ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามารถในการประกอบอาชีพ และการจับจ่ายใช้สอยอย่างประหยัด ตลอดจนการร่วมมือกันประกอบกิจการและธุรกิจต่าง ๆ โดยขอปกครองกฎหมาย

นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับต่าง ๆ ก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติไว้ด้วย กล่าวคือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการทำไว้ให้เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัด

¹ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, ดัชนีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา, หน้า 2-56.

² คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต, 2520), หน้า 1-2.

การศึกษาให้แก่เด็ก เรียนระดับประถมศึกษาชั้นต้น ได้ให้ความสำคัญของการศึกษา เพื่อ เสริมสร้าง ความมั่นคงของชาติ โดยได้เน้นในด้านดังต่อไปนี้ เป็นพิเศษ คานการ เมือง เป็นอันดับรอง คาน เศรษฐกิจ เป็นอันดับสุดท้าย¹

ในระดับมัธยมศึกษาชั้นต้น แม้ว่าจะมีการแบ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับความมั่นคงของชาติโดย เน้นการจัดการศึกษาด้านสังคม เป็นอันดับหนึ่ง การ เมือง เป็นอันดับรอง เศรษฐกิจ เป็นอันดับสาม และการป้องกันประเทศ เป็นอันดับสุดท้าย²

สำหรับระดับอุดมศึกษาซึ่ง เป็นการศึกษาหลัง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ในหลักสูตรการเรียนการสอน มิได้ระบุเรื่องความมั่นคงของชาติโดยตรง แต่การเรียนการสอนในระดับนี้ได้จำแนกบุคคลที่เรียนในแต่ละสาขาวิชา เพื่อออกไปประกอบอาชีพในแต่ละสาขาโดยเฉพาะนี้ว่า เป็นการช่วยเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทางหนึ่งนอกจากนี้ในคานการ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติคานการป้องกันประเทศ ได้มีกฎหมาย (พ.ศ.2503) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.2503³

¹นิรมล สวัสดิ์บุตร, หลักสูตรและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2526), หน้า 9.

²ศึกษาธิการ, กระทรวง, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปี 2521 (กรุงเทพฯ: จง เจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 2.

—, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี 2524 (กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์, 2523), หน้า 7.

³"พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.2503" ราชกิจจานุเบกษา 77 (13 เมษายน 2503). 31-35.

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ ระเบียบในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. 2503 คือ บัญญัติว่า "บุคคลผู้มีสิทธิเข้ารับการฝึกวิชาทหารต้องมีลักษณะคุณสมบัติและอายุภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้ ทั้งนี้มีรายละเอียดของกฎกระทรวง ดังนี้

- ข้อ 1. เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสำนักศึกษาซึ่งตามระเบียบของกรมการรักษากันแคว้นรับเข้าฝึกวิชาทหาร
- ข้อ 2. เป็นชายและมีสัญชาติไทย
- ข้อ 3. มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร สำหรับผู้ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องได้รับความยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองด้วย
- ข้อ 4. ไม่พิการทุพพลภาพหรือมีโรคซึ่งไม่สามารถรับราชการทหารได้
- ข้อ 5. สมควรเข้ารับการฝึกวิชาทหาร
- ข้อ 6. มีใบรับรองของสำนักศึกษาว่าความประพฤติเรียบร้อย สมควรเข้ารับการฝึกวิชาทหาร

การสำรวจแผนการศึกษาและหลักสูตรชาวก้น พอจะกดาวโภาวรัฐบาลไทย ไค่เล็งเห็นความจำเป็นของการจัดการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติ นอกจากนี้ เกษม ศิริสัมพันธ์ อธิการุมนตรึว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็เคยกล่าวไว้ว่า อนาคตและความมั่นคงของชาติเราขึ้นอยู่กับความมั่นคงของชาติ อย่งไรก็ตามทัศนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมั่นคงของชาตินั้นแตกต่างกันตามพื้นฐานการศึกษาอบรมและอาชีพ ตัวอย่าง เช่น นักรัฐศาสตร์ (บรรพต วีระสัย)² นักกฎหมายและการเมือง (ชานินทร์ คุรุวิเชียร อธิการุมนตรึ)³ มีความเห็นพ้องกันว่า การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง

¹ เกษม ศิริสัมพันธ์, "ข้อสังเกตุเชิงนโยบายเกี่ยวกับปัญหาเยาวชนและการศึกษาแห่งชาติ" รายงานการประชุมวิชาการแบบซิมโปเซียม เรื่องการศึกษากับการพัฒนาสังคมไทย (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์, 2526), หน้า 10-17.

² บรรพต วีระสัย, สังคมวิทยากับการเมือง (กรุงเทพฯ: แสงรุ่งการพิมพ์, 2519), หน้า 43.

³ ชานินทร์ คุรุวิเชียร, กฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์และกฎหมายการต่างประเทศที่ประกอบการศึกษาโดยรัฐ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2519), หน้า 32.

คงของชาติจะต้อง เน้นที่การสอนระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยตั้งแต่เยาว์วัย แต่ ประเสริฐ แยมกลิ่นฟูง เห็นว่าการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติสร้างให้เกิดความสำนึกในความเป็นชาติ มีภาษา เป็น เอกลักษณ์ของชาติ¹ ในขณะที่นัก เศรษฐศาสตร์ เช่น ไพจิตร เอื้อทวีกุล เห็นว่าการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติจะต้องก่อให้เกิดสภาพความเป็นอยู่ ลักษณะสังคมและคุณภาพชีวิตมนุษย์ดีขึ้น คือให้อยู่ดีกินดี หรือฐานะทาง เศรษฐกิจดี นั้นเอง² แต่ถา เป็นความคิดเห็นของนักการทหารก็จะ เน้นที่การ เตรียมพร้อมทาง กานทหาร หรือ เสริมสร้างกำลังทหาร ดังที่ อาทิตย์ กาลัง เอก กล่าวว้า³

.....ทหารมีหน้าที่ในการป้องกันประเทศ เพื่อดำรงความเป็น เอกราช ทังนั้นจึงต้องมีการฝึกอบรมทหารให้พร้อมรบ มีการปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ ให้ทันสมัยเสมอ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการป้องกันประเทศ.....

นอกจากนี้ระบบการศึกษาของชาติ มีการแบ่ง เป็น 2 ระบบ คือ ในระบบ โรงเรียนกับนอกระบบโรงเรียน⁴ สำหรับในระบบโรงเรียนอย่าง ใญ่มีการแบ่ง เป็น หลายระดับการศึกษา ซึ่ง ชานินทร์ กรัยวิเชียร ไค้แสดงความคิดเห็นว่า การให้ความรู้ เรื่องความมั่นคงของชาติควรมีการกำหนด เป้าหมายของการศึกษาในแต่

¹ประเสริฐ แยมกลิ่นฟูง, "สังคมวิทยากับการศึกษา" สังคมศาสตร์กับการศึกษา, หน้า 114-115.

²ไพจิตร เอื้อทวีกุล, "เศรษฐศาสตร์กับการศึกษา", สังคมศาสตร์กับการศึกษา, หน้า 225.

³อาทิตย์ กาลัง เอก, จิตวิทยาความมั่นคง (กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526), หน้า 144.

⁴"แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520" ราชกิจจานุเบกษา 94 (เมษายน 2520): 31-35.

ละระดับต่างกัน โดยให้ระดับอุดมศึกษาอบรมอย่างละเอียด เป็นอันดับหนึ่ง¹ เพราะการศึกษาระดับนี้เป็นการผลิตบุคคลชั้นหัวหน้า² ระดับความรู้ปานกลางควรอบรมพอสมควร และก่อให้เกิดความเห็นเพิ่มเติมได้ว่าควรแทรกความรู้เหล่านี้ในบทละคร ภาพยนตร์ หนังสือ อ่านเล่น การอภิปราย รวบรวมพิเศษทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์³ ซึ่งเป็นการให้การศึกษานอกระบบโรงเรียน

ดังนั้นขณะนี้เรายังไม่สามารถสรุปได้ว่าการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะประเทศไทยที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ และหลักสูตรระดับต่าง ๆ นั้นเหมาะสมหรือไม่ การศึกษาคควรเน้นความมั่นคงของชาติควานใด ในการศึกษาระดับใด นอกจากนี้สิ่งที่นักการศึกษาคิดและกำหนดไว้อาจแตกต่างไปจากความเห็นของกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักรัฐศาสตร์ นักการเมือง นักเศรษฐศาสตร์ นักสังคมวิทยา และนักการทหาร ผู้วิจัยจึงเห็นว่าถ้ามีการศึกษาวิจัยเรื่องนี้อย่าง เป็นระบบก็จะได้อะไรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคคลบางกลุ่มอาชีพที่มีต่อการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลบางกลุ่มอาชีพที่มีต่อการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ

¹ชานินทร์ กรัยวิเชียร, กฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์และกฎหมายการล้างกับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2519), หน้า 32.

²รอง ศยามานนท์, "มหาวิทยาลัยและความมั่นคงของประเทศไทย" วิทยานิพนธ์วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2503, หน้า 1.

³ชานินทร์ กรัยวิเชียร, กฎหมายป้องกันคอมมิวนิสต์และกฎหมายการล้างกับประเทศที่ประกอบการค้าโดยรัฐ, หน้า 33.

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษา เฉพาะ เนื้อหาที่ควรสอนในการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติในระบบโรงเรียนสามระดับคือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เท่านั้น โดยศึกษาจากบุคคลที่มีพื้นฐานการอบรมและอาชีพต่างกัน เพียง 5 ประเภท คือ นักรัฐศาสตร์และนักการเมือง นักเศรษฐศาสตร์ นักสังคมวิทยา นักการทหาร และนักการศึกษาโดยจะศึกษา เฉพาะกลุ่มดังต่อไปนี้

1. นักรัฐศาสตร์และนักการเมือง ไคแก

1.1 คณะกรรมาธิการการศึกษา รัฐสภา (เฉพาะส่วนที่เป็นนักการเมือง) เนื่องจาก เป็นกลุ่มที่เป็นผู้วางนโยบายด้านการศึกษาและติดตามผลการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

1.2 อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจาก เป็นผู้ถ่ายทอดหลักการและแนวความคิดทางการ เมืองการปกครองให้แก่บุคคลต่าง ๆ ไคแกผู้บริหารชั้นนำและอาจารย์ทางรัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศ เป็นส่วนมาก

2. นักเศรษฐศาสตร์ ไคแก

2.1 อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจาก เป็นผู้ถ่ายทอดหลักการและแนวความคิดทาง เศรษฐศาสตร์ให้แก่ นักเศรษฐศาสตร์ในประเทศ เป็นส่วนมาก

2.2 นักวิชาการทาง เศรษฐศาสตร์ในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เนื่องจาก เป็นบุคคลที่มีหน้าที่วางนโยบายและหลักการทาง เศรษฐกิจในการพัฒนาประเทศ

3. นักสังคมวิทยา ไคแก อาจารย์คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เนื่องจาก เป็นผู้ถ่ายทอดหลักการและแนวความคิดด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ให้แก่นักสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ในประเทศ เป็นส่วนมาก

4. นักการทหาร ไคแก

4.1 อาจารย์วิชาการทหาร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร เนื่องจาก เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาการทหารในสถาบันการทหารชั้นสูง

4.2 อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร เนื่องจากเป็นผู้ถ่ายทอดแนวความคิดพื้นฐานด้านการทหารให้แก่ผู้ที่จะเป็นทหารอาชีพ

5. นักการศึกษา ไคแก

5.1 ผู้บริหารระดับหัวหน้ากอง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ และสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ เนื่องจาก เป็นผู้ปฏิบัติกร การศึกษาให้ เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

5.2 อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เนื่องจากอาจารย์ทั้งสอง สถาบัน เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาการศึกษาให้แก่ข้าราชการทางการศึกษาในประเทศ เป็นส่วน มาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ และใช้แบบสอบถาม เป็น เครื่องมือ ในการสำรวจรายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

1. ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 1,309 คน แบ่ง เป็น

1.1 นักรัฐศาสตร์และนักการเมือง ไคแก

1.1.1 คณะกรรมาธิการการศึกษารัฐสภา

(เฉพาะส่วนที่เป็นนักการเมือง) 19 คน

1.1.2 อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 111 คน

1.2 นักเศรษฐศาสตร์ ไคแก

1.2.1 อาจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 150 คน

1.2.2 นักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์ สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ 5 คน

1.3 นักสังคมวิทยา ไคแก อาจารย์ทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ 44 คน

1.4 นักการทหาร ไคแก

1.4.1 อาจารย์วิชาทหาร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

3 คน

1.4.2 อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร 110 คน

1.5 นักการศึกษา ไคแก

1.5.1 ผู้บริหารระดับหัวหน้ากอง สังกัดกรมสามัญศึกษา
กรมวิชาการ และสำนักงานคณะกรรมการการประณ
ศึกษาแห่งชาติ 246 คน1.5.2 อาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ
อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 721 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย เลือกตัวอย่างแบบธรรมดา(Simple random
Sampling)¹ และใช้ เกณฑ์ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางมอร์แกน (Daryle
W.Morgan)² โลกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 304 คน กังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 นักรัฐศาสตร์และนักการเมือง 30 คน

2.2 นักเศรษฐศาสตร์ 36 คน

2.3 นักสังคมวิทยา 10 คน

2.4 นักการทหาร 33 คน

2.5 นักการศึกษา 195 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามหนึ่งฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะ เป็นแบบ เลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ควรสอนหรือให้ในการศึกษา เพื่อความ

มั่นคงของชาติ 4 คาน คือคานการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันประเทศ

¹ ประคอง วรรณสุต, สถิติประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช,
2525), หน้า 80.

² Daryle W.Morgan, Educational and Psychology
Measurement. 30 (1970): 607-612.

เพื่อให้บุคคลแสดงความเห็นว่าควรสอนหรือจัดในระดัใด มีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วน
ประเมินค่า

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
(\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง
เดียว (One-way analysis of variance) และวิธีการทดสอบแบบ เชฟเฟ่
(Scheffé Test)

ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกตามความเข้าใจของแต่ละบุคคลอันมี
พื้นฐานการอบรมในแต่ละอาชีพของตน ต่อการจัดการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติ

บุคคลบางกลุ่มอาชีพ หมายถึง 1. นักวิทยาศาสตร์และนักการเมือง 2. นัก
เศรษฐศาสตร์ 3. นักสังคมวิทยา 4. นักการทหาร 5. นักการศึกษา

การศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ หมายถึง การใช้สถาบันการศึกษาในการส่งเสริม
เสริมความมั่นคงของชาติโดยจำแนกการส่งเสริมความมั่นคง เป็น 4 ประเภท คือ

1. การศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติด้านการเมือง หมายถึง การใช้สถาบัน
การศึกษาในการสอนแนวคิด หลักการหรือเนื้อหาที่จะมีส่วนในการ เสริมสร้าง
ความมั่นคงทางการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. การศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติด้านกรทหาร หมายถึง การใช้สถาบัน
การศึกษาในการสอนแนวคิด หลักการหรือเนื้อหาที่จะมีส่วนในการ เสริมสร้าง
ความมั่นคงทางการทหารทั้งภายในและภายนอกประเทศ

3. การศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การใช้สถาบัน
การศึกษาในการสอนแนวคิด หลักการหรือเนื้อหาที่จะมีส่วนในการ เสริมสร้าง
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ

4. การศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติด้านสังคม หมายถึง การใช้สถาบัน
การศึกษาในการสอนแนวคิด หลักการหรือเนื้อหาที่จะมีส่วนในการ เสริมสร้าง
ความมั่นคงทางสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ประถมศึกษา หมายถึง การศึกษาภาคบังคับซึ่งจัดตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2520

มัธยมศึกษา หมายถึง การศึกษาหลังระดับประถมศึกษาซึ่งจัดตามแผนการศึกษา
แห่งชาติพุทธศักราช 2520

อุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการ
ศึกษาในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งจัดตามแผนการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2520

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. นักพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องจะได้อะไรจากการวิจัยไปพิจารณาประกอบการ
ปรับปรุงหลักสูตร ใหม่มีส่วนช่วย เสริมสร้างความมั่นคงของชาติโดยสอดคล้องมากขึ้น
2. บุคคลกลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะนักรัฐศาสตร์และนักการเมือง นัก
เศรษฐศาสตร์ นักสังคมวิทยา นักการทหาร และนักการศึกษาจะได้อะไรจากความคิด เห็น
ของกันและกันในเรื่อง เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติบ้านการ เมือง
เศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันประเทศ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อประโยชน์
ในการพัฒนานโยบายความมั่นคงของชาติต่อไป